

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผลการศึกษาความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เขียวซึ่งข้อมูลที่รวบรวมได้โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ทั้งหมด จำนวน 37 คน จากโรงแรม 37 แห่ง แต่ได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้บริหาร จำนวน 33 ฉบับ จากโรงแรม 33 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 89 ของจำนวนผู้บริหารทั้งหมด ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลพื้นฐานและสถานภาพทางสังคมทั่วไปของผู้บริหาร

ลักษณะข้อมูลพื้นฐาน และสถานภาพทางสังคมทั่วไปของผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ จำนวน 33 คน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งบริหารโรงแรม ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรม รูปแบบการบริหารงานของทางโรงแรม จำนวนห้องพักในโรงแรม และระดับของโรงแรม มีรายละเอียดดังนี้ ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามลักษณะข้อมูลพื้นฐาน และสถานภาพทางสังคมทั่วไปของผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	18	54.5
หญิง	15	45.5
รวม	33	100.0
อายุ		
26-35 ปี	14	42.4
36-45 ปี	15	45.5
มากกว่า45 ปี	4	12.1
รวม	33	100.0

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือน้อยกว่า	0	0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	6.1
อนุปริญญา,ปริญญาตรี	28	84.8
สูงกว่าปริญญาตรี	3	9.1
รวม	33	100.0
ตำแหน่งบริหารในโรงแรม		
เจ้าของกิจการ	5	15.2
ผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ	28	84.8
รวม	33	100.0
ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรม		
1-5 ปี	8	24.2
6-10 ปี	12	36.4
11-15 ปี	5	15.2
มากกว่า 15 ปี	8	24.2
รวม	33	100.0
รูปแบบการบริหารงานของโรงแรม		
ธุรกิจส่วนตัว(แบบครอบครัว)	14	42.4
บริหารกิจการแบบหุ้นส่วน	12	36.4
แบบโรงแรมในเครือ	7	21.2
รวม	33	100.0
จำนวนห้องพักในโรงแรม		
100-250 ห้อง	23	69.7
251-400 ห้อง	5	15.2
401-550 ห้อง	3	9.1
มากกว่า 550 ห้อง	3	6.0
รวม	33	100.0

ข้อมูลพื้นฐาน		จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับของโรงแรม			
ชั้นเยี่ยม(Deluxe)	= 5 ดาว	3	9.1
ชั้นหนึ่ง (First Class)	= 4 ดาว	12	36.4
ชั้นสอง (Second Class)	= 3 ดาว	13	45.5
ชั้นสาม (Third Class)	= 2 ดาว	3	9.1
ชั้นประหยัด(Economy Class)	= 1 ดาว	0	0
รวม		33	100.0

จากข้อมูลพื้นฐานแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 54 แต่ขณะเดียวกันก็พบว่าผู้บริหารที่เป็นเพศหญิงสูงถึงร้อยละ 45 แสดงให้เห็นถึงสถานภาพทางสังคมของหญิง และชายในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงจากอดีต เพราะที่ผ่านมามีผู้นำในสังคม หรือผู้บริหารในสายงานต่าง ๆ มักจะเป็นเพศชายเท่านั้น ส่วนเรื่องอายุพบว่า ผู้บริหารอยู่ในกลุ่มอายุระหว่าง 36-45ปี มากที่สุดร้อยละ 45 ที่เป็นเช่นนี้ เพราะบุคคลอายุช่วงนี้เป็นช่วงที่มีการพัฒนาและความพร้อมทุก ๆ ด้าน ในการทำงาน ผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี ถึงร้อยละ 84 อาจเป็นผลจากนโยบายพัฒนาประเทศที่ผ่านมาซึ่งมุ่งพัฒนาการศึกษาของประชาชนเป็นสำคัญจึงทำให้ผู้บริหารในปัจจุบันมีระดับการศึกษาสูงสุดใกล้เคียงกัน ด้านตำแหน่งบริหารในโรงแรมของผู้บริหารพบว่าเป็นเจ้าของกิจการเองเพียงร้อยละ 15 ส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ85 เป็นผู้จัดการฝ่ายต่างๆ ในโรงแรม อาจเป็นเพราะรูปแบบการบริหารงานโรงแรมในปัจจุบันได้เปลี่ยนไป เนื่องจากการเจริญเติบโตของกิจการโรงแรมอย่างรวดเร็วตามกระแสของเศรษฐกิจของประเทศที่ผ่านมา ทำให้เกิดการนำระบบบริหารงานแบบสากลคือมีคณะกรรมการบริหาร ซึ่งแบ่งเป็นผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ เข้ามาบริหารงานในโรงแรมเพื่อช่วยให้เกิดความคล่องตัวและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานมากขึ้นด้วย

ผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้บริหารทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถามหรือคิดเป็นร้อยละ 36 มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรมอยู่ในช่วง 6-10 ปี ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่างานในตำแหน่งผู้บริหารจำเป็นต้องอาศัยบุคคลที่มีประสบการณ์มากพอสมควร จึงจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนรูปแบบการบริหารงานของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ส่วนใหญ่ มีรูปแบบการบริหารงานแบบธุรกิจส่วนตัว(แบบครอบครัว)คิดเป็นร้อยละ42อาจเป็นเพราะโรงแรมส่วนใหญ่ในเขตเมืองมีขนาด

ไม่ใหญ่โตมากคืออยู่ในระดับ 3 ดาว (ร้อยละ45) ดังนั้นจึงเลือกใช้รูปแบบการบริหารงานแบบธุรกิจส่วนตัว (ครอบครัว) เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ไม่ซับซ้อนยุ่งยากในการดำเนินการ

4.2 ความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียว

ลักษณะข้อมูลความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียว เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ บทบาทของโครงการ หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแล ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ และรายละเอียดเกี่ยวกับเกียรติบัตรใบไม้เขียว

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียว

ความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียว	ถูก	ร้อยละ	ผิด	ร้อยละ
1. โครงการใบไม้เขียวเป็นโครงการเพื่อส่งเสริมธุรกิจโรงแรม และการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	28.0	84.0	5.0	15.2
2. โรงแรมที่สนใจเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียวจะได้รับการตรวจสอบ 3 ขั้นตอน คือ การตรวจสอบความถูกต้องเบื้องต้นของการดำเนินธุรกิจโรงแรม (Screening Questionnaire) การตรวจสอบคุณสมบัติของโรงแรมในด้านการดำเนินการที่ไม่ทำให้เกิดความเสียหาย และผลกระทบต่อสมดุลของระบบนิเวศ และท้องถิ่นโดยตรง (Qualifying Questionnaire) และการประเมินการรักษาสิ่งแวดล้อมในการทำงานของโรงแรม (Grading Questionnaire)	25.0	75.8	8.0	24.2
3. โครงการใบไม้เขียวอยู่ในความดูแลของคณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรมสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวหรือ คสสท.	26.0	78.8	7.0	21.2
4. คสสท.เป็นผู้จัดทำแบบประเมินการรักษาสิ่งแวดล้อมในการดำเนินงานของโรงแรมที่มีความต้องการเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียว	26.0	78.8	7.0	21.2
5. ผลการประเมินโรงแรมของคณะกรรมการ คสสท. จะนำไปจัดอันดับโรงแรมต่างๆ เพื่อมอบเกียรติบัตรใบไม้เขียว (The Green Leaf Certificate) ซึ่งมีจำนวนใบไม้ 1-5 ใบ ตามลำดับความสามารถในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในโรงแรม	25.0	75.8	8.0	

ความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียว	ถูก	ร้อยละ	ผิด	ร้อยละ
6. รายชื่อโรงแรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการใบไม้เขียวจะได้รับการบันทึกในสมุดบันทึกของโรงแรมเพื่อโลกสวย (Green Hotel Directory) และเผยแพร่ให้ตัวแทนธุรกิจการท่องเที่ยว (Travel Agencies) ทั้งในและต่างประเทศ สมาคมโรงแรมของทุกประเทศ ตลอดจนองค์กรต่างๆ	26.0	78.8	7.0	21.2
7. เกียรติบัตรใบไม้เขียวมีอายุ 2 ปี โดยภายใน 6 เดือน ก่อนที่เกียรติบัตรจะหมดอายุ คณะกรรมการ คสสท. จะแจ้งให้โรงแรมทราบ เพื่อจะได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการดำเนินธุรกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและวิธีการดำเนินธุรกิจในแผนกต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อที่จะเตรียมพร้อมในการประเมินครั้งต่อไป	25.0	75.8	8.0	24.2

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มผู้บริหารที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ บทบาทของโครงการใบไม้เขียวมากที่สุด โดยดูจากคำถามข้อที่ 1 ที่ว่า โครงการใบไม้เขียวเป็นโครงการเพื่อส่งเสริมธุรกิจโรงแรม และการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีการพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้บริหารตอบได้ถูกต้องสูงถึงร้อยละ 84 อาจเป็นเพราะการเผยแพร่ข้อมูลของโครงการได้นั้นย้ำถึงเรื่องบทบาทของโครงการ ในทุกสื่อที่ทำการเผยแพร่ ไม่ว่าจะเป็นด้านเอกสารประกอบการสัมมนา หรือข่าวสารการเปิดตัวโครงการในหนังสือพิมพ์

เมื่อนำคะแนนรวมของกลุ่มผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมาจัดกลุ่มระดับความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวพบว่าโดยภาพรวมแล้ว คะแนนของผู้บริหารที่ได้อยู่ในกลุ่มคะแนน 6-7 คะแนนจากคะแนนเต็ม 7 คะแนน แสดงถึงว่ากลุ่มผู้บริหารมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระยะเวลาการดำเนินงานของโครงการใบไม้เขียว ซึ่งเริ่มเปิดตัวเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2540 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า 3 ปีแล้ว จึงน่าจะเพียงพอสำหรับการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร เกี่ยวกับโครงการให้กับผู้บริหารโรงแรมจะทำได้โดยทั่วถึงกัน อีกทั้งธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจที่มีการแข่งขันสูงดังนั้น ผู้บริหารย่อมต้องให้ความสนใจต่อข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวข้องกับธุรกิจของตน

4.3สภาพทางเศรษฐกิจของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่

ลักษณะข้อมูล ประกอบด้วย จำนวนห้องพักที่มีแขกพักเฉลี่ยต่อเดือน จำนวนพนักงานในโรงแรม รายได้ต่อเดือนของผู้บริหาร และรายได้สุทธิต่อเดือนของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละ จำแนกตามสภาพทางเศรษฐกิจของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่

ข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนห้องพักที่มีแขกพักเฉลี่ยต่อเดือน		
ร้อยละ 1-25 ของจำนวนห้องพักทั้งหมด	5	15.2
ร้อยละ 26-50 ของจำนวนห้องพักทั้งหมด	7	21.2
ร้อยละ 51-75 ของจำนวนห้องพักทั้งหมด	16	48.5
ร้อยละ 76-100 ของจำนวนห้องพักทั้งหมด	5	15.2
รวม	33	100.0
จำนวนพนักงานในโรงแรม		
1-50 คน	9	27.3
51-100 คน	4	12.1
101-150 คน	5	15.2
151-200 คน	5	15.2
มากกว่า 200 คน	10	30.3
รวม	33	100.0
รายได้ต่อเดือนของผู้บริหาร		
10,000-20,000 บาท	11	33.3
20,001-30,000 บาท	9	27.3
30,001-40,000 บาท	7	21.2
40,001-50,000 บาท	1	3.0
สูงกว่า 50,000 บาท	5	15.2
รวม	33	100.0

รายได้สุทธิต่อเดือนของโรงแรม

100,000-200,000 บาท	11	33.3
200,001-300,000 บาท	4	12.1
300,001-400,000 บาท	4	12.1
400,001-500,000 บาท	0	0.0
สูงกว่า 500,000 บาท	14	42.5
รวม	33	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า โรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่มีจำนวนห้องพักที่มีแขกพักเฉลี่ยต่อเดือน มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนห้องพักทั้งหมดในโรงแรม คิดเป็นร้อยละ 48 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจเมื่อเทียบกับขนาดของโรงแรมที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 100 ห้องขึ้นไป อีกทั้งข้อมูลที่เสนอเป็นข้อมูลของจำนวนห้องพักที่มีแขกพักเฉลี่ยต่อเดือนทุกเดือน โดยไม่แยกเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวหรือไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยว

สำหรับจำนวนพนักงานในโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ นั้น มีโรงแรมที่มีจำนวนพนักงานในโรงแรมน้อยกว่า 200 คนมากที่สุดถึงร้อยละ 69 หรือ 23 แห่ง จากโรงแรมทั้งหมด 33 แห่ง เมื่อนำไปพิจารณาร่วมกับจำนวนห้องพักโดยเฉลี่ยของโรงแรมทั้ง 33 แห่ง ซึ่งได้จำนวนห้องพักโดยเฉลี่ยถึง 236 ห้อง จะพบว่าจำนวนพนักงานในโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ มีจำนวนมาก

กรณีของข้อมูลรายได้ต่อเดือนของผู้บริหารพบว่ากลุ่มผู้บริหารมากกว่าร้อยละ 33 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,000-20,000 บาท ทั้งนี้เป็นผลจากสถานะเศรษฐกิจที่ประสบปัญหาวิกฤตในปัจจุบัน ทำให้รายได้ต่อเดือนของผู้บริหารอยู่ในระดับต่ำ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับจำนวนห้องพักที่แขกพักเฉลี่ยต่อเดือน และรายได้สุทธิของโรงแรมถือได้ว่ารายได้ของผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ค่อนข้างต่ำ

ในส่วนของรายได้สุทธิต่อเดือนที่ทางโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ได้รับ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงกว่า 500,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 42 ถือว่าเป็นรายได้สุทธิต่อเดือนที่สูง อาจเป็นเพราะที่ตั้งของโรงแรมอยู่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางและเป็นย่านธุรกิจที่สำคัญ มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายจึงสามารถดึงดูดแขกให้เข้ามาพักในโรงแรมได้มากทำให้รายได้ของทางโรงแรมสูงตามไปด้วย

4.4 ข้อมูลการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม
 ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละ จำแนกตามการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหารและ
 พนักงานในโรงแรมเมื่อมีกิจกรรมพิเศษด้านสิ่งแวดล้อม

การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และ พนักงานในโรงแรม	ใช่	ร้อยละ	ไม่ใช่	ร้อยละ
1. โรงแรมของท่านมีกิจกรรมพิเศษด้านสิ่งแวดล้อมในรอบปีที่ ผ่านมา	22	66.7	11	33.3
2. โรงแรมมีการแต่งตั้งพนักงานเพื่อรับผิดชอบเรื่องประสา งานและดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ	27	81.8	6	18.2
3. มีการประชุมระหว่างพนักงาน และผู้บริหารเพื่อบอกถึง วัตถุประสงค์ของกิจกรรมของโรงแรม	28	84.8	5	15.2
4. มีการประกาศนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของโรงแรมให้ พนักงาน และแขกพักได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	18	54.5	15	45.5
5. ท่านเคยแสดงความเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมด้านสิ่งแวด ล้อมในโรงแรม เช่น ปิดไฟในห้องทำงานหลังการเลิกใช้ หรือประหยัดกระดาษโดยการเขียนโน้ตถึงพนักงานด้วย กระดาษที่ใช้แล้ว	32	97.0	1	3.0
6. ท่านเคยให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของ พนักงานโดยให้ข้อมูลทางด้านวิชาการ เช่น แนะนำวัสดุ ทำความสะอาดที่สามารถนำมาแทนกันแล้วเกิดผลในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากกว่า หรือประกาศผลการดำเนิน กิจกรรมเพื่อแสดงความยินดีในความสำเร็จ และพิจารณา ให้รางวัลเป็นรายคนหรือแผนกที่มีผลงาน	28	84.8	5	15.2

จากตารางที่ 5 ซึ่งแสดงการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และ
 พนักงานในโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่มีมาก และพบว่าเป็นการมีส่วนร่วมที่เกิดจาก
 การที่ผู้บริหารโรงแรมแสดงความเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมมากที่สุด โดยดูจากจากคำถามข้อที่ 5
 ที่ว่าท่านเคยแสดงความเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมในโรงแรม เช่น ปิดไฟในห้อง
 ทำงานหลังการเลิกใช้ หรือประหยัดกระดาษโดยการเขียนโน้ตถึงพนักงานด้วยกระดาษที่ใช้แล้ว มี
 ผู้บริหารที่ตอบว่า ใช่ สูงถึงร้อยละ 97 เมื่อเริ่มต้นที่ผู้นำเป็นแบบอย่างให้แก่พนักงานเช่นนี้แล้ว

จึงทำให้การมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร และพนักงานในขณะดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมสูงตามไปด้วย

4.5 ข้อมูลการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียว ของผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่

ตารางที่ 6 จำนวน และร้อยละ จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ ใบไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม	น้อย	ร้อยละ	ปาน กลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ
1. วัตถุประสงค์ของโครงการ	17	51.5	14	42.4	2	6.1
2. แนวทางการดำเนินงานของโครงการ	18	54.5	10	30.3	5	15.2
3. ขั้นตอนการเข้าร่วมโครงการ	20	60.6	8	24.2	5	15.2
4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ	15	45.4	12	36.4	6	18.2
5. คุณสมบัติเบื้องต้นของโรงแรมที่เข้าร่วม โครงการ	17	51.5	11	33.3	5	15.2
6. ขั้นตอนในการจัดทำมาตรฐานของโรงแรม เพื่อโลกสวย(โรงแรมใบไม้เขียว)	18	54.5	12	36.4	3	9.1
7. หลักเกณฑ์การคัดเลือกโรงแรมอ้างอิง	18	54.5	13	39.4	2	6.1

จากข้อมูลในตารางข้างต้นซึ่งได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม เมื่อพิจารณาจากคะแนนที่ผู้บริหารได้ตอบพบว่ากลุ่มผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการใบไม้เขียวอย่างลึกซึ้งมีน้อย โดยเฉพาะในเรื่องของขั้นตอนการเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียวเป็นจุดที่ผู้บริหารมากกว่าครึ่งตอบว่าได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยคิดเป็นร้อยละ 60 อาจเป็นเพราะการเผยแพร่ข้อมูลของโครงการที่ผ่านมามีการใช้สื่อช่วยตอกย้ำน้อย อาศัยการเผยแพร่จากสมาคมโรงแรมไทยเป็นส่วนใหญ่ซึ่งถ้าโรงแรมใดไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคมโอกาสที่จะได้รับรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการอย่างลึกซึ้งหรือการสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ มีน้อย

4.6 ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่

ลักษณะข้อมูลภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ เป็นข้อมูลภาพพจน์จากมุมมองทั้งผู้บริหาร พนักงานในโรงแรม และแขกพัก ตารางที่ 7 จำนวน และร้อยละ จำแนกตามภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่แต่ละแห่งในเขตเมืองเชียงใหม่

ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่	ใช่	ร้อยละ	ไม่ใช่	ร้อยละ
1. ปัญหาสิ่งแวดล้อมกำลังคุกคามอนาคตของธุรกิจโรงแรมท่าน	20	60.6	13	39.4
2. โรงแรมของท่านมีการทำงานร่วมกับผู้ประกอบการขนส่งหรือกิจการทัวร์ซึ่งมีกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม	16	48.5	17	51.5
3. แขกที่มาพักโรงแรมท่านสนใจเกี่ยวกับนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของโรงแรม	23	69.7	10	30.3
4. ผู้ร่วมงานของท่านสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อม	28	84.8	5	15.2
5. ภาพพจน์ที่ดีด้านสิ่งแวดล้อมช่วยปรับปรุงสถานะของโรงแรมท่านในชุมชน	32	97.0	3	3.0
6. คู่แข่งทางธุรกิจโรงแรมของท่านมีกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม	21	63.6	12	36.4
7. มีคำต่อว่าเกี่ยวกับการไม่รักษาสิ่งแวดล้อมในโรงแรมของท่าน	5	15.2	28	84.8
8. ธุรกิจโรงแรมของท่านได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม	25	75.8	8	24.2
9. โรงแรมของท่านเคยได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อม	4	12.1	29	87.9
10. โรงแรมของท่านเคยถูกปรับ หรือตักเตือนจากหน่วยงานที่ควบคุมด้านสิ่งแวดล้อม	1	3.0	32	97.0

จากสถิติตัวเลขดังแสดงในตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มผู้บริหารโรงแรม มีเข้าใจในความสำคัญของภาพพจน์ที่ดีด้านสิ่งแวดล้อม สูงมากประมาณร้อยละ 97 อีกทั้งด้านพนักงานในโรงแรม ก็ให้ความสนใจเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมากด้วยคิดเป็นร้อยละ 84 และมีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้นที่เคยถูกปรับ หรือตักเตือนจากหน่วยงานที่ควบคุมด้านสิ่งแวดล้อม เมื่อมองในภาพรวมจากคะแนนของผู้บริหารส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามสรุปได้ว่าภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเชียงใหม่อยู่ในระดับที่ดีมาก ในมุมมองจากทั้งพนักงานในโรงแรม แขกพัก และชุมชนที่โรงแรมตั้งอยู่ ทั้งนี้เพราะโรงแรมเป็นธุรกิจที่เน้นด้านภาพพจน์เพื่อสร้างความประทับใจแก่แขกที่มาพัก ดังนั้นสิ่งใดที่สามารถทำให้แขกรู้สึกพึงพอใจผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมย่อมไม่ละเลย เช่นในปัจจุบัน

กระแสของปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้ถูกหยิบยกมาให้คนเห็นความสำคัญ ฉะนั้นความต้องการเป็นผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ทันทต่อเหตุการณ์ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่มีการพัฒนา และใส่ใจในเรื่องของภาพพจน์อยู่ในระดับที่ดีมากดังเช่นในปัจจุบัน

4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหารที่แตกต่างกันกับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโม่ชีวะ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวระหว่าง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหารโรงแรมกับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโม่ชีวะ

ปัจจัยความพร้อม	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม	18.440	3	6.147	7.092	0.002
	18.200	21	0.867		
	36.640	24			
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโม่ชีวะของผู้บริหารโรงแรม	111.293	3	37.098	1.634	0.212
	476.867	21	22.708		
	588.160	24			
ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่	6.143	3	2.048	1.143	0.355
	37.617	21	1.791		
	43.760	24			

ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อดูว่าระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริหารที่แตกต่างกันมีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการไบโม่ชีวะแตกต่างกันหรือไม่ดังแสดงค่าสถิติในตารางที่ 8 ทำให้ทราบว่าผู้บริหารโรงแรมที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีความพร้อมในด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีความพร้อมในอีก 2 ด้านที่เหลือคือการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโม่ชีวะ และภาพพจน์ของโรงแรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านสื่อต่าง ๆ มีการพัฒนามากขึ้นจนทำให้มีอิทธิพลต่อการได้รับข้อมูลข่าวสารมากกว่าระดับการศึกษา ส่วนเหตุผลที่ระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกันของผู้บริหารไม่มีผลต่อความพร้อมด้านภาพพจน์ของโรงแรม น่าจะเป็นเพราะระดับการ

ศึกษาสูงสุดเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้บริหารจึงมีผลกับภาพพจน์ของตัวผู้บริหารเองมากกว่า จะมีผลต่อภาพพจน์ของโรงแรมที่ผู้บริหารดำเนินการอยู่

4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประสพการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรมที่แตกต่างกันกับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เขียว

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่าง ประสพการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรมที่แตกต่างกัน กับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เขียว

ปัจจัยความพร้อม	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของ ผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม	6.230	3	2.007	1.434	0.261
	30.410	21	1.448		
	36.640	24			
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ ไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม	44.003	3	14.668	0.566	0.643
	544.157	21	25.912		
	588.160	24			
ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขต เมืองเชียงใหม่	6.976	3	2.325	1.327	0.292
	36.784	21	1.752		
	43.760	24			

ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อดูว่าประสพการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรมที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เขียวแตกต่างกันหรือไม่แสดงค่าสถิติในตารางที่ 9 จากตารางดังกล่าวพบว่า ผู้บริหารโรงแรมที่มีประสพการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรมที่แตกต่างกันมีความพร้อมในทุกด้านไม่แตกต่างกัน คือทั้งด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม และด้านภาพพจน์ของโรงแรม อาจเป็นเพราะประสพการณ์การทำงานในตำแหน่งผู้บริหารสายงานโรงแรมเป็นประสพการณ์ที่สร้างขึ้นโดยตัวของผู้บริหารแต่ละคนเอง แต่ความพร้อมด้านการมีส่วนร่วมในการบริหาร ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสาร และด้านภาพพจน์ของโรงแรมนั้นต้องอาศัยปัจจัยหรือองค์ประกอบภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องทั้งสิ้นไม่ว่าเทคโนโลยีด้านสื่อในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

หรือคณะกรรมการบริหาร และพนักงานโรงแรมในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรม และ
ความเห็น ทักคนคติจากแขกที่มาพัก และเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบ
ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงแรม

4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล รูปแบบการบริหารงานของทางโรงแรมที่แตกต่างกันกับความ
พร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เซียว
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่าง รูปแบบการบริหารงานของทาง
โรงแรมที่แตกต่างกัน กับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วม
โครงการไบโม่เซียว

ปัจจัยความพร้อม	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม	7.627	2	3.814	2.892	0.077
	29.013	22	1.319		
	36.640	24			
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ ไบโม่เซียวของผู้บริหารโรงแรม	57.952	2	28.976	1.202	0.319
	530.208	22	24.100		
	588.160	24			
ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขต เมืองเชียงใหม่	1.318	2	0.659	0.342	0.714
	42.442	22	1.929		
	43.760	24			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อดูว่ารูปแบบการบริหารงานของ
โรงแรมที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เซียวแตกต่างกันหรือไม่แสดง
ค่าสถิติในตารางที่ 10 จากตารางดังกล่าวทำให้ทราบว่า รูปแบบการบริหารงานของทาง
โรงแรมที่แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เซียวในทุกด้านไม่แตกต่างกัน คือ
ทั้งด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม ด้านการได้รับ
ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโม่เซียวของผู้บริหารโรงแรม และด้านภาพพจน์ของโรงแรม
ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะรูปแบบการบริหารงานของทางโรงแรมขนาดใหญ่มี
รูปแบบการบริหารที่คล้ายกัน โดยมีการบริหารงานแบบธุรกิจส่วนตัว(ครอบครัว) ทำให้มีความ
พร้อมในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เซียวในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับของโรงแรมที่แตกต่างกันกับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เทีย

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่าง ระดับของโรงแรมที่แตกต่างกัน กับ ความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เทีย

ปัจจัยความพร้อม	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม	2.240	3	0.747	0.456	0.716
	34.400	21	1.638		
	36.640	24			
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโม่เทียของผู้บริหารโรงแรม	48.743	3	16.248	0.633	0.602
	539.417	21	25.687		
	588.160	24			
ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่	15.493	3	5.164	3.837	0.025
	28.267	21	1.346		
	43.760	24			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับของโรงแรมที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไบโม่เทียแตกต่างกันหรือไม่ พบว่าระดับของโรงแรมที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้ความพร้อมในด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงาน รวมทั้งด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไบโม่เทียของผู้บริหารโรงแรมแตกต่างกัน แต่มีผลทำให้ความพร้อมในด้านภาพพจน์ของโรงแรมแตกต่างกัน สิ่งที่ทำให้ระดับของโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลทำให้ภาพพจน์ของโรงแรมแตกต่างกัน น่าจะเป็นเพราะระดับของโรงแรมที่แตกต่างกันมีส่วนเกี่ยวข้องกับชื่อเสียงของโรงแรม เนื่องจากระดับของโรงแรมตามมาตรฐานสากลถูกแบ่งตามระดับความหรูหราโดยวัดจากสิ่งอำนวยความสะดวก และการให้บริการต่าง ๆ ภายในโรงแรมรวมทั้งรูปลักษณ์ภายนอกของโรงแรม จากสิ่งเหล่านี้ทำให้แขกที่มาพักกับทางโรงแรม ตลอดจนชุมชน และพนักงานในโรงแรมให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งกับภาพพจน์ของโรงแรมที่ตนพักหรือที่ตนทำงาน ด้วยเหตุนี้ทำให้ระดับของโรงแรมที่แตกต่างกันมีผลทำให้ภาพพจน์ของโรงแรมแตกต่างกัน

4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจของโรงแรมที่แตกต่างกันกับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการโปไม้เขียว ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจของโรงแรมกับความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการโปไม้เขียว

ปัจจัยความพร้อม	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม	4.116	4	1.029	0.533	0.615
	37.674	20	1.620		
	36.640	24			
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการโปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม	74.222	4	18.800	0.724	0.586
	513.762	20	20.000		
	588.100	24			
ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่	130.600	4	2.157	1.228	0.330
	766.750	20	1.757		
	697.440	24			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อดูว่าสภาพทางเศรษฐกิจของโรงแรมที่แตกต่างกันมีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการโปไม้เขียวแตกต่างกันหรือไม่ แสดงค่าสถิติในตารางที่ 9 ค่าสถิติในตารางดังกล่าวได้ทำให้ทราบว่า สภาพทางเศรษฐกิจของโรงแรมที่แตกต่างกันไม่ทำให้โรงแรมมีความพร้อมในทุกด้านแตกต่างกัน สภาพการณ์ เช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะโรงแรมที่ใช้ในการศึกษาอยู่ในเขตเมืองเชียงใหม่ซึ่งเป็นจุดที่มีสิ่งดึงดูดและมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่แขกที่มาพักกับทางโรงแรมมาก ทำให้รายได้สุทธิของทางโรงแรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงไม่แตกต่างกันจึงมีความพร้อมไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่าการเข้าร่วมโครงการโปไม้เขียวไม่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายมากมายในการเข้าร่วมโครงการ แม้ว่าจะต้องอาศัยการปรับปรุงพัฒนาสิ่งแวดล้อมในโรงแรม แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องทำทุกอย่างโดยใช้การลงทุนเพิ่ม แต่สามารถนำวิธีการต่าง ๆ มาช่วยได้ เช่น วิธีการ 5 Rs ซึ่งอาศัยระยะเวลา และความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร พนักงานในโรงแรม รวมทั้งแขกที่มาพักกับทางโรงแรมเข้ามาช่วยในการดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จมากกว่าการใช้เงินลงทุน

4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เกี่ยวข้องกับความพร้อมในแต่ละด้านของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เขียว

ตารางที่ 13 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เกี่ยวข้องกับความพร้อมในแต่ละด้านของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เขียว

	การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหารและพนักงานในโรงแรม	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม	ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่
ความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียว	0.498**	0.536**	0.401*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวกับความพร้อมในแต่ละด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหารและพนักงานในโรงแรม ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม และภาพพจน์ของโรงแรมแสดงไว้ในตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่าระดับความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพร้อมทั้งสามด้าน ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.498 , 0.536 และ 0.401 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่าถ้าผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวมาก มีแนวโน้มที่จะทำให้ความพร้อมในด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหารและพนักงานในโรงแรม การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม และภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหารและพนักงาน การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม และภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่

ตารางที่ 14 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงาน การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม และภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่

	การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงาน ในโรงแรม	การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม	ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่
การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงาน ในโรงแรม	1	0.417*	0.377*
การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม	0.417*	1	0.434*
ภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่	0.377*	0.434*	1

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05(มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรม ด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรม และด้านภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ แสดงค่าได้ตารางที่ 12 ค่าสถิติจากการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่าความพร้อมด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรมกับความพร้อมด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรมมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.417 ในขณะที่เดียวกันความพร้อมด้านการมีส่วนร่วม

ในการบริหารโรงแรมของผู้บริหาร และพนักงานในโรงแรมกับความพร้อมด้านภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.377 ความพร้อมด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของผู้บริหารโรงแรมกับความพร้อมด้านภาพพจน์ของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.434 จากที่กล่าวมาหมายความว่าถ้าความพร้อมด้านใดด้านหนึ่งเพิ่มขึ้นมีแนวโน้มที่จะทำให้ความพร้อมด้านที่เหลือเพิ่มตามไปด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความพร้อมทั้งสามด้านจะมีทิศทางเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน

4.14 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวของ ผู้บริหารโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เขียว

ตารางที่ 15 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวกับความพร้อมโดยรวมของโรงแรมขนาดใหญ่ ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เขียว

	ความรู้ ความเข้าใจ ของผู้บริหารเกี่ยวกับ โครงการไปไม้เขียว	ความพร้อมโดยรวม ของโรงแรม
ความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหาร เกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียว	1	0.424*
ความพร้อมโดยรวมของโรงแรม	0.424*	1

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวกับความพร้อมโดยรวมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เขียว พบว่าระดับความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความพร้อมโดยรวม ในระดับปานกลาง โดยมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.424 หมายความว่าถ้าผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับโครงการไปไม้เขียวมาก มีแนวโน้มที่จะทำให้ความพร้อมโดยรวมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่เพิ่มตามไปด้วย สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารเกี่ยวกับ

โครงการไปไม้เกี่ยวกับความพร้อมโดยรวมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ระดับของโรงแรมที่ต่างกันไม่มีผลต่อความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เที่ยว

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างระดับของโรงแรมที่แตกต่างกับความพร้อมโดยรวมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เที่ยว

ปัจจัยความพร้อม	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวมของโรงแรมขนาดใหญ่	143.623	3	47.874	1.334	0.290
ในเขตเมืองเชียงใหม่	753.817	21	35.896		
	897.440	24			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อดูว่าระดับของโรงแรมที่ต่างกันมีความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เที่ยวต่างกัน หรือไม่ ผลการวิเคราะห์ดังแสดงค่าสถิติในตารางที่ 16 ทำให้ทราบว่าระดับของโรงแรมที่ต่างกันมีความพร้อมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่าระดับของโรงแรมที่ต่างกันไม่มีผลต่อความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เที่ยว

สมมติฐานข้อที่ 3 รูปแบบการบริหารโรงแรมที่ต่างกันไม่มีผลต่อความพร้อม ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เที่ยว

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างรูปแบบการบริหารโรงแรมที่แตกต่างกับความพร้อมโดยรวมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เที่ยว

ปัจจัยความพร้อม	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
ความพร้อมโดยรวมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่	130.946	2	65.473	1.879	0.176
	766.494	22	34.841		
	897.440	24			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อดูว่ารูปแบบการบริหารโรงแรมที่ต่างกันของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ มีความพร้อมโดยรวมในการเข้าร่วมโครงการไปไม้เที่ยวต่างกัน หรือไม่ ค่าสถิติดังแสดงในตารางที่ 16 ทำให้ทราบว่ารูปแบบการบริหารโรงแรม

ที่ต่างกันมีความพร้อมโดยรวมไม่แตกต่างกัน เป็นการยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่ารูปแบบการบริหารโรงแรมที่ต่างกันไม่ที่แตกต่างกันก็ไม่มีผลต่อความพร้อมของโรงแรมขนาดใหญ่ในเขตเมืองเชียงใหม่ในการเข้าร่วมโครงการไบโอดีเซล

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University